

தேன்சிட்டர்

தேன்சிட்டு

சிறுவர் பாடல்கள்

ராணி சீதரன்

வெளியீடு:
மீரா பதிப்பகம்
கிருலப்பனை

நூலின் பெயர் : தேன்சிட்டு

நூலின் வகை : சிறுவர் இலக்கியம்

ஆசிரியர் : ராணி சீதான்

உரிமை : ஆசிரியருக்கு

ஓவியம் : எஸ். நந்தன்

முதற்பதிப்பு : 03-09-2000

பதிப்பு : மீரா பதிப்பகம்
191/23, ஹைலெவல் வீதி, கிருலப்பனை
கொழும்பு 06, T.P. 826336

அச்சுப்பதிப்பு : பேஜ் செற்றோஸ்
113 1/1, ஜிந்துப்பிட்டி வீதி,
கொழும்பு 13, T.P. 074 - 610391

விலை : 55 ரூபா

ISBN : 955 - 97102 - 0 - 6

எனது தந்தையார்
சி. சிவபாதம் அவர்களின்
ஏழாவது ஆண்டு நிறைவை ஒட்டி
அன்னார்க்கு இந்நூல்
அர்ப்பணம்

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	5
என்னுரை	6
கடவுள்	7
கோணமலை எங்கள் மலை	8
எங்கள் ஊர்	9
ஆசிரியர்	10
வைத்தியர்	11
மலர்கள்	12
தென்றல்	13
தேன்சீட்டுக்கள்	14
நிலவு	15
வானவில்	16
உறவு	17
அறிந்துகொள்	18
தொலைபேசி	19
திருக்குறள்	20
பறவை	21
விலங்கு	22
உணவு	23
மாலை	24
திருவிழா	25
கொண்டாட்டம்	26
வணங்கிடுவோம்	27
உண்மை நண்பன்	28
நன்றி மறக்காதே	29
திருப்தியுடன் வாழ்வோம்	31

ஈழத்திலே தற்போது ஆண்டொன்றுக்கு ஏறத்தாழ நூறு தமிழ் நூல்கள் வெளியாகின்றன. இதன்படி பார்த்தால் வாரமொன்றிற்கு இரு நூல்கள் வீதம் அறுவடையாகின்றன. சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரைகள் என்பன போலவே சிறுவர் இலக்கியத்திலும் கணிசமான அளவில் நூல்கள் வெளிவர ஆரம்பித்துவிட்டன. பலர் சிறுவர் இலக்கிய முயற்சியில் மிக ஆர்வத்துடன் ஈடுபட ஆரம்பித்துள்ளனர். இத்தகையவர்களது பங்களிப்புகள் எல்லாம் சிறுவர் இலக்கியப் பரிமாணத்தினை விரிவடையச் செய்கின்றன.

சிறுவர் உளவியல் அறிந்து அவர்களது மொழியில் அவர்களது எல்லைக்குள் நின்று இலக்கியம் படைக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பிற்குச் சிறுவர் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் உள்ளாகின்றனர். இந்த வகையில் ராணி சீதரன் இப்பரிமாணத்தில் அறுவடை செய்யும் இம்முதன்முயற்சியே சிறுவர் இலக்கியப் பரிமாணத்தினை விஸ்தரிக்கின்ற முயற்சிக்கு துணைபோவதாக அமைந்திருப்பது மகிழ்வைத் தருகின்றது.

வன்முறை, மூடநம்பிக்கை, மாயாஜாலங்கள் போன்ற சிறுவர் களைப் பாதிக்கக்கூடிய இன்னோரன்ன அமிசங்களைத் தவிர்த்து, தன் பாடல்களை ராணி சீதரன் யாத்திருப்பதும் இந்நூலில் விதந் துரைக்கக்கூடிய மற்றுமொரு சிறப்பியல்பாகும்.

படைப்புலகின் தேவை பற்றிய பிரக்ஞையுடன் எழுதப்படும் எந்தவொரு இலக்கியமும் வெற்றி பெறாது போவதில்லை. "சிறுவர் இலக்கியத்தின் நோக்கமென்ன?" என்ற பிரக்ஞையுடனேயே ராணி சீதரன் சிறுவர் இலக்கியங்களை கையாள முற்படுகின்றார். சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான சிறந்த படைப்புக்களை அவரிடமிருந்து இனி தாராளமாகவே நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

புற்றளை, புலோலி.
27.08.2000

- புலோலியூர் ஆ. இரத்தின வேலோன்

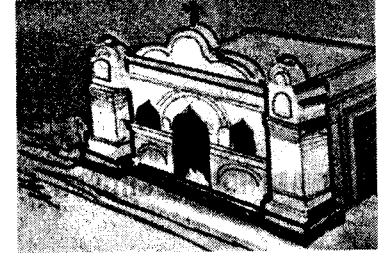
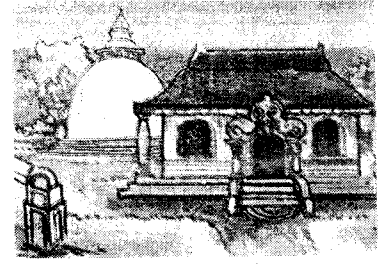
சிட்டுகளாய் சிறகடிக்கும் சின்னஞ் சிறார்களின் உலகமே கனியானது. அவர்களின் எண்ணங்களும் செயல்களும் வித்தியாசமானவை. அவர்களை அறிந்து அறிவைப் புகட்டும் ஆரம்பப் பிரிவு ஆசிரியர்களும் தனித்துவமானவர்கள்தான். நவீன உலகம் அறிவியல் ரீதியாக வளர்ச்சி கண்டு வருகின்ற இக்காலப் பகுதியில் சிறுவர்களின் விருப்பம், தேவை என்பவற்றை அறிந்து பொருத்தமான முறையில் கல்வி அறிவைக் கொடுப்பதோடு, அவர்களிடம் சில உணர்வுகளை விதைத்து, வளர்ப்பதும் அவசியமானது. அதற்குப் பொருத்தமான இடம் வகுப்பறைகளாகவே விளங்குகின்றன. நவீன கல்வி முறையில் இது நல்லதொரு களமாகவும் மாற்றப்பட்டுள்ளது.

"தேன் சிட்டு" என்ற எனது முயற்சியில் சில விடயங்களைச் சேர்த்துள்ளேன். நான் தரிசித்துவரும் பாடசாலைகளில் வசதிகள் குறைந்த, ஆனால் ஊக்கமும், பண்பாடும், பக்தியும் நிறைந்த சல்லி மாணவர்களுக்காக "எனது ஊர்" என்ற பகுதியைச் சேர்த்துள்ளேன். ஒவ்வொரு மாணவனும் தனது ஊர் பற்றியும் பிரதேச வளம் பற்றியும் அறிந்திருக்க வேண்டும். "திருவிழா", "கோணமலை எங்கள் மலை" போன்ற பாடல்கள் இத்தகைய எதிர்பார்ப்பின் அடிப்படையிலேயே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் உருப்பெறுவதற்குப் பலர் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்துள்ளார்கள். பாடல்களுக்குப் பொருத்தமான படங்களை அமைத்துத் தந்த மருத்துவத்துறை மாணவரான சீ. நந்தனின் அட்டைப்படமும், என்னை உற்சாகப்படுத்தி வருபவரும், இலக்கிய ஆர்வலருமான கலாவிநோதன் சித்தி அமரசிங்கம் அவர்களின் ஆசிரியர் பற்றிய அறிமுக உரையும், சிறந்த நூலாக ஆக்கித் தரவேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து என்னை வழிப்படுத்திய அன்புச் சகோதரன் ஆ. இரத்தினவேலோன் அவர்களின் அணிந்துரையுடன், எஸ். ரஞ்சகுமாரின் தெளிவான அச்சுப்பதிப்பும் இந்நூலைக் காத்திரமானதாக்கியுள்ளன. இவர்களிற்கெல்லாம் நான் என்றும் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டவளாவேன்.

136, மத்திய வீதி,
திருகோணமலை.
25.08.2000

- ராணி சீதரன்

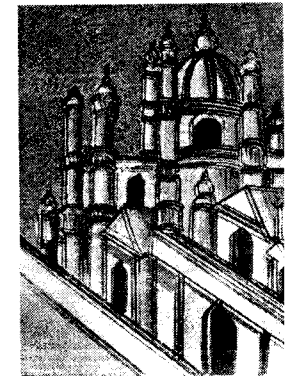
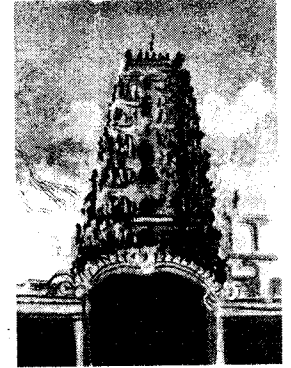
கடவுள்

எங்கும் நிறைந்து இருப்பவராம்
எம்மைப் படைத்துக் காப்பவராம்
மங்காப் புகழைக் கொண்டவராம்
மனதால் தினமும் வணங்கிடுவோம்.

பாலிலும் பழத்திலும் குளித்திடுவார்
பலநிறப் பூக்களை விரும்பிடுவார்
ஆலயம் எங்கும் இருந்திடுவார்
அவரே இறைவன் கும்பிடுவோம்.

ஆண்டவன் நாமம் மந்திரமாய்
அல்லும் பகலும் சொல்லுவதால்
எங்கள் பாவம் விலகிடுமாம்
என்றும் இறைவனைப் பாடிடுவோம்.

பிறப்பும் இறப்பும் அற்றவராம்
இருக்கும் இடத்தைக் கண்டவரார் ?
இளமை முதுமை இல்லாமல்
இறைவன் வாழ்வது எப்படியோ ?

கோணமலை எங்கள்மலை

கோணேசர் கோயில் கொண்ட
கோணமலை எங்கள் மலை
வானளவு புகழ் படைத்த
வண்ண மலை எங்கள்மலை.

ஓடி வரும் கடலினிலே
பாடி நிற்கும் அலைகளும்
எழுந்து மலை தொடுகுதாம்
இறை புகழை ஒலிக்குதாம்.

குரங்கு வந்து வணங்குதாம்
கோல மயில் ஆடுதாம்
புள்ளி மானும் மகிழ்வுடன்
துள்ளித் துள்ளிப் பாடுதாம்.

நடுக் கடலில் வள்ளமும்
நாட்டியம் தான் ஆடுதோ
மீனினமும் பாய்ந்து வந்து
மேன்மை கண்டு போகுதோ ?

வளம் பலவும் கொண்டமலை
மாதுமைக்குச் சொந்த மலை
பாவங்களைப் போக்கி விடும்
பாவநாசம் உள்ள மலை.

எங்கள் ஊர்

எங்கள் ஊர் எங்கள் ஊர்
எழில் மிகுந்த சின்ன ஊர்
சல்லி என்ற பெயருடன்
செல்வம் பல கொண்டது.

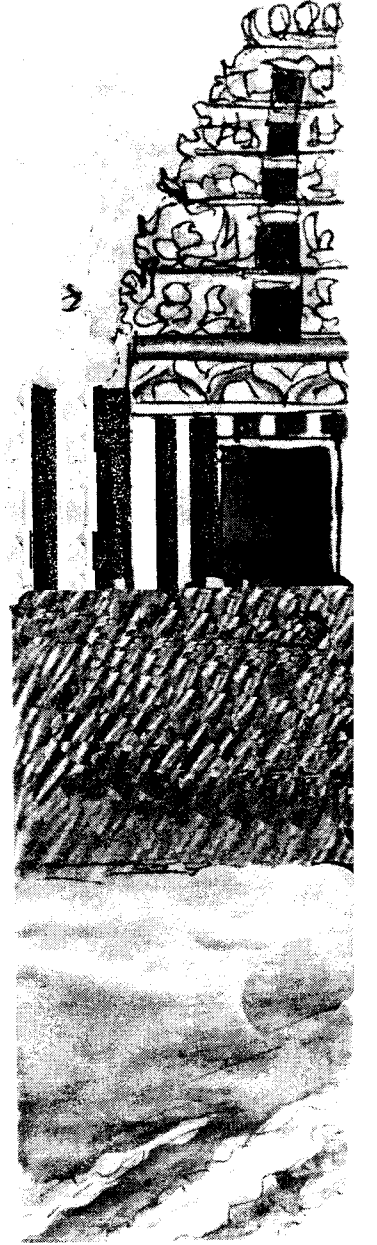
ஆழக் கடல் சூழ்ந்திருக்க
அலை எழுந்து துள்ளுதாம்
அன்னை இங்கு நடுவினில்
அருள் கொடுத்து மகிழ்வளாம்.

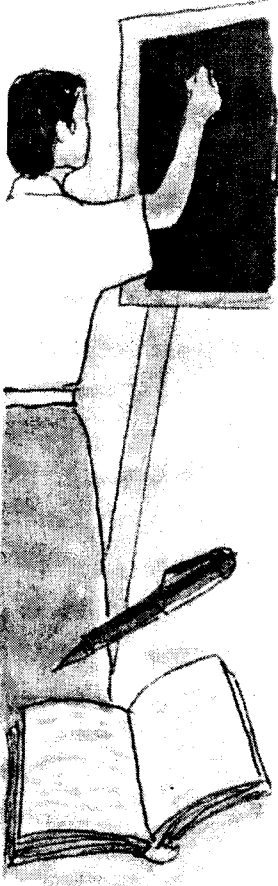
சல்லி அம்பாள் ஆலயம்
நல்ல வரந் தந்திடும்
நாளுந் துயர் போக்கிடும்
வாழும் வழி காட்டிடும்.

சல்லி அம்பாள் பள்ளியில்
சொல்லித்தரும் கலைகளும்
மல்லிகைப்பூ வாசமாய்
மணம் பரப்பி மகிழுதே.

ஏங்கி ஏங்கி வலை இழுப்பார்
ஏலேலோ ஏலேலோ என்றுமே
கடலில் வாழும் மீன்களும்
கரையில் வந்து துடிக்குமாம்.

பூமித் தாய் மடியினிலே
புதுப் பயிரும் விளையுதாம்
பசுமை கெட்டுப் போகாது
யானை வந்து பார்க்குதாம்.

ஆசிரியர்

அறிவுக் கண்கள் திறப்பதற்கு
ஆர்வம் கொண்டு உழைப்பவராம்
பொறுமைக் குணத்தில் பூமியைப்போல்
புன்னகை செய்யும் தெய்வமியவர்.

அன்பும் பண்பும் நிறைந்தவராம்
அறிவுப் பாதை நடப்பவராம்
குறைகள் போக்கி குணத்தோடு
நிறைவாய் வாழ்வு தந்திடுவார்.

சின்னக் குறும்புகள் பொறுத்திடுவார்
செல்லக் கதைகள் கேட்டிடுவார்
எண்ணம் முழுதும் நிறைந்திடுவார்
கண்ணாய் எமக்கு ஒளி தருவார்.

அன்பைத் தருவதில் அன்னையிவர்
அணைப்பில் எமக்குத் தந்தையிவர்
கருணை காட்டும் கடவுளியவர்
காலம் முழுதும் மறவோமே.

தேவை அறிந்த சேவகனாய்
நோயைக் காணும் வைத்தியனாய்
வாழும் வழியைச் சொன்னவராம்
நாளும் நாமும் மறவோமே.

வைத்தியர்

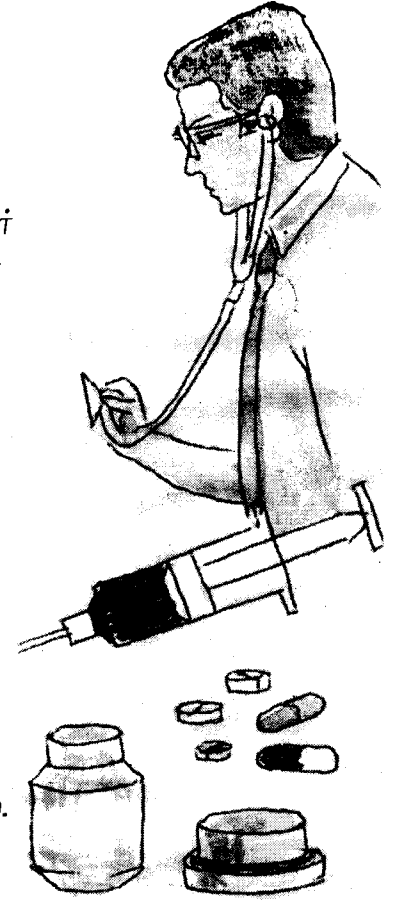
வைத்தியர் எம்மைக் காத்திடுவார்
வருத்தும் நோயைக் கண்டிடுவார்
உடம்பில் ஏற்றும் ஊசியினால்
உடனே சுகமும் தந்திடுவார்.

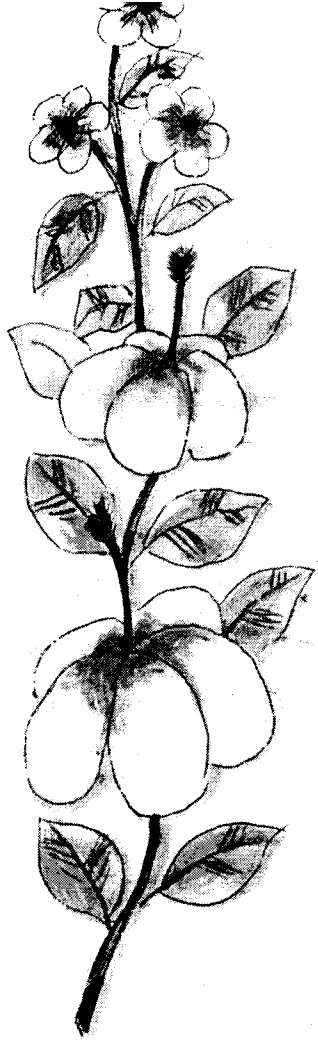
வண்ண நிறத்தில் மருந்துகளை
எண்ணி எழுதித் தந்திடுவார்
குறித்த நேரம் வந்ததுமே
குதித்து விழுந்து ஓடிடுவோம்.

காலமும் நேரமும் கருதாமல்
கடமையை உயிராய் மதிக்கின்ற
வைத்தியர் தெய்வம் மனிதரிலே
உத்தமர் எனவே போற்றிடுவோம்.

அடங்கா வருத்தம் அறிவதற்கு
ஆர்வங் கொண்டு உழைத்திடுவார்
அறுவைச் சிகிச்சை செய்திடுவார்
அழகுடன் அதனைப் பொருத்திடுவார்.

பாயிற் படுக்கும் ஏழைக்கும்
தாயைப்போன்று சுகப்படுத்தும்
வைத்தியனாக நான் படிப்பேன்
வருந்திடும் உயிரைக் காத்திடுவேன்.

மலர்கள்

வண்ண வண்ணப் பூக்களிற்கு
வடிவம் தந்தது யாரிங்கு ?
எண்ண எண்ண இனித்திடும்
என்ன விந்தை பாரிங்கு.

கண்ணைக் கவரும் வண்ணத்தில்
காற்றில் அசைந்து மணக்குதே
வாசம் வந்து மணக்குதே
வாரி அள்ளத் தூண்டுதே.

வகை வகையாய் றோசாப்பூ
தொகை தொகையாய் பூத்ததோ
செடிகள் எல்லாம் சிரிக்குதோ
செய்து வைத்தவர் யாவரோ ?

இறைவா உந்தன் படைப்பினிலே
இருக்கும் அழகும் எத்தனையோ
பூவாய் மனிதன் மனத்தையுமே
புதுசாய் நீயும் படைக்காயோ ?

தென்றல்

தென்றல் காற்று வீசுது பாரா
தென்னங் கீற்றும் அசையுது பார்
மெல்லப் பூவில் நுழையுது பார்
மெதுவாய் வாசனை அள்ளுது பார்.

அப்பா முகத்தில் வியர்வையினை
அன்பாய்த் தடவி எடுக்குது பார்
அம்மா நெற்றியில் விளையாடி
அழகுக் கோலம் காட்டுது பார்.

கடலில் அலையை இழுத்துமே
கரையில் மோத வைத்திடும்
நெல்லுக் கதிரில் புகுந்துமே
மெல்லத் தலையை சாய்த்திடும்.

மாலைத் தென்றல் சுகமாகும்
மனதில் அமைதி உருவாகும்
தென்றல் காற்றின் வருடலாய்
தேடிக் கொள்வோம் அன்பையே.

தேன் சிட்டுக்கள்

நந்த வனத்துப் பூக்களில்
நல்ல மணம் வீசிடும்
சொந்தம் கொண்டு காற்றுமே
சுமந்து போகும் வாசனை.

தேன் குடிக்கும் சிட்டுக்கள்
தேடித் தேடி வந்திடும்
தான் பருகி மகிழ்வதை
தாவித் தாவிச் சொல்லுமாம்.

பள்ளி வாழ்வு இனியது
அள்ளி அள்ளித் தருவது
படிக்கும் பாடம் புதியது
பாடிப் பாடித் தேடுவோம்

கல்வி தேடும் சிட்டுத்தான்
நல்ல மனம் பட்டுத்தான்
பள்ளிக்கூடம் கிட்டத்தான்
பருகத் தேனும் சொட்டும்தான்.

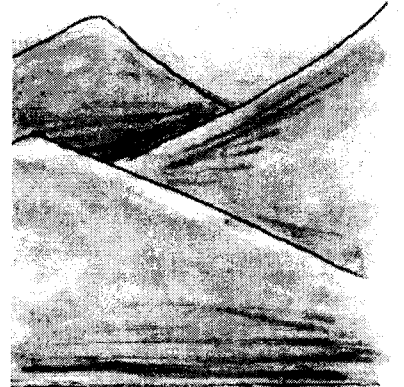
நிலவு

அம்மா சுட்ட தோசையோ ?
அழகாய் வானில் தெரிகிறது
தொட்டுக் கொள்ளச் சம்பலோ ?
நிலவின் உள்ளே இருக்கிறது.

நிலவே நீயும் அழுதாயோ ?
நீல வானில் நீர்த்துளிகள்
முத்து முத்தாய்ப் பளபளக்க
முகமே மலர்ந்து சிரிக்கின்றாய் !

பட்டப் பகலாய் ஒளி தருவாய்
பாதி நாளில் மறைந்திடுவாய்
வட்ட நிலவே வாவென்று
வருந்தி அழைக்க வந்திடுவாய்.

மாய வித்தை கற்றாயோ ?
மங்கி மங்கிப் போகின்றாய்
பாதி வடிவில் வருகின்றாய்
பால் நிலவாய் மாறுகின்றாய்.

வானவில்

மழையே மழையே வாவென்று
மகிழ்வாய் நானும் பாடிடவே
மழையின் துளியும் விழுகிறது
ஒளியில் தூறல் படுகிறது.

வானப் பெண்ணின் கையினிலே
வண்ணக் காப்பு மின்னுது பார்
கண்ணைப் பறிக்கும் அழகோடு
என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்குதுபார்.

பச்சை மஞ்சள் சிவப்பு நீலம்
இச்சை தூண்டும் கலவையினால்
வான வில்லைச் செய்தவரார்
மனதைக் கொள்ளை கொள்கிறதே.

எத்தனை நிறங்கள் இருக்குதென
எண்ணி நானும் பார்த்திடவே
வான வில்லை வாராயோ ?
வடிவைக் கொஞ்சம் காட்டாயோ ?

உறவு

அன்புத் தெய்வம் அம்மாதான்
ஆசை கொண்டே அணைத்திடுவார்
கண்ணின் மணியாய்க் காத்திடுவார்
எண்ணம் முழுதும் இனித்திடுவார்.

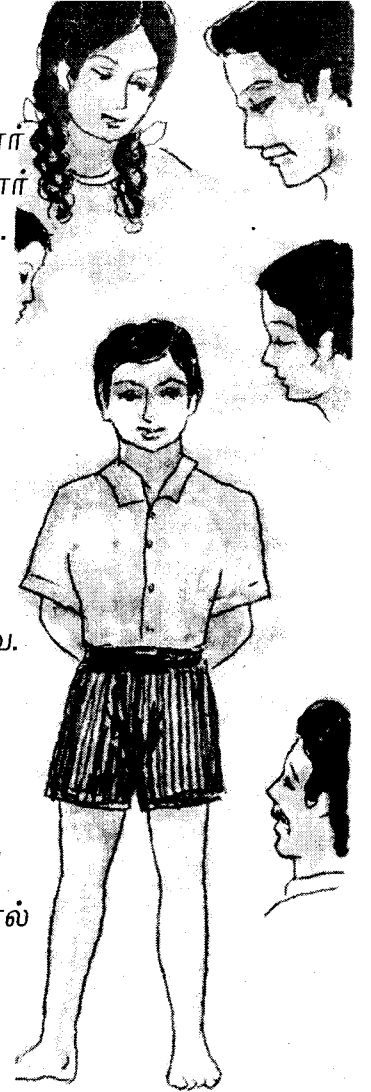
அப்பா தந்த பொருள்களிலே
அறிவுப் பாதை தெரியுதுபார்
தப்பாய்ப் போனால் தண்டித்து
தடுத்தே எம்மை திருத்திடுவார்.

பள்ளி செல்லக் கூட்டிப்போய்
பாடம் எல்லாம் படித்தபின்பு
துள்ளிக் குதிக்கும் என்னுடனே
துணையாய் வருபவர் அண்ணாவே.

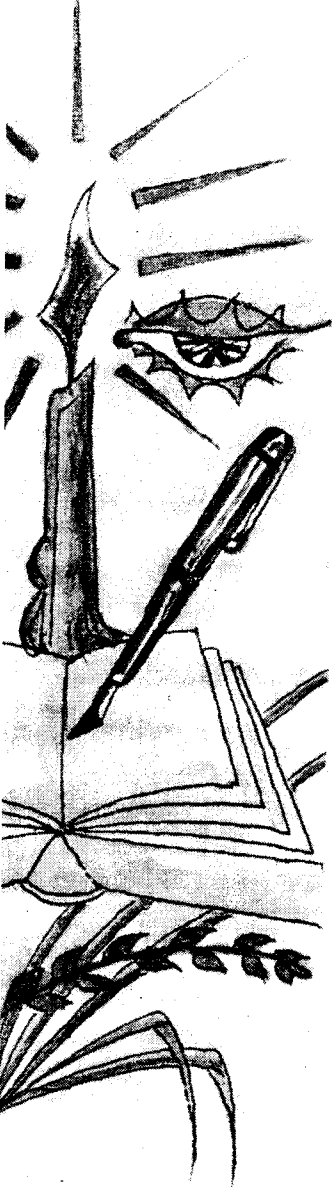
சின்னத் தம்பியின் குறும்புகளை
எண்ணிச் சொல்ல முடியாது
மண்ணில் புகுந்து விளையாடி
கண்ணைத் துடைப்பான் என் தம்பி.

வண்ணப் பொம்மை அசைவதுபோல்
மழலைச் சொல்லில் மயக்கிடுவாள்
இனிப்புப் பண்டம் கண்டாலே
சினுங்கி அழுவாள் என் தங்கை.

பாட்டி என்னைக் கூப்பிடுவார்
பாசத்தோடு கதை சொல்வார்
ஆடிப்பாடி நான் சிரிக்க
அழகாய்ப் பாட்டும் பாடிடுவார்.

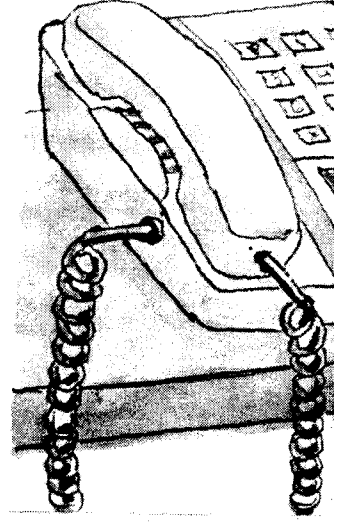

அறிந்துகொள்

அன்பால் உலகைப் பண்படுத்து.
ஆயுதம் அதுவே வேறில்லை.
இன்சொல் பேசி மகிழ்விப்பாய்.
ஈரம் நெஞ்சில் ஊறிடுமே.
உழைத்து வாழ நினைத்திடுவாய்.
ஊக்கம் உயரே செலுத்திடுமே.
எண்ணும் எழுத்தும் கற்றிடுவாய்.
ஏணிப்படியாய் ஏற்றிடுமே.
ஐயம் என்பது கொலையாகும்.
ஒழுக்கம் வாழ்வில் உயிராகும்.
ஓதிய கல்வி வேதமாய்.
ஒளவை சொல்லை மறக்காதே.
(அ)ஃ(து) உனக்குத் துணையாகும்.

ஒருவன் இறைவன் இருக்கின்றான்
ஒன்றே உண்மைப் பொருளாகும்
இருவர் தாயும் தந்தையுமாய்
இரண்டே கண்கள் உள்ளதுபோல்
மூவர் மன்னர் புகழ் பெற்றார்
மூன்று தமிழும் வளர்ந்ததுவாய்
நால்வர் சமயக் குரவர்கள்
நான்கு வேதம் போன்றவராய்
ஐந்து பொறிகள் மனிதனுக்கு
பஞ்ச பூதம் உலகினுக்கு
ஆறு சுவைகள் உணவினிலே
ஆறும் வேறென உணர்ந்திடுவாய்
ஏழு பருவம் பெண்களுக்கு
ஏழாம் நிலையே பேரிளம்பெண்
எட்டுத் திசைகள் எட்டும்வரை
அட்ட லட்சுமி அருள்வாளாய்
ஒன்பது உணர்வும் அறிந்திருந்தால்
நவ ரசங்களை நயந்திடலாய்
பத்து நிலையும் பறந்துவிடும்
பசியே கொடுமை மனிதனுக்கு.

தொலைபேசி

ஒன்று இரண்டு மூன்றுடனே
ஒன்பது மட்டும் எண்களுண்டு
தொட்டால் உடனே தொடர்பு வரும்
எட்டா உறவும் அருகில் வரும்.

கனடா வாழும் மாமாவோ ?
கதைக்க என்னை அழைப்பாரே
லண்டன் சித்தி சனிக்கிழமை
அனைவர் சுகமும் கேட்பாரே.

உறவும் நட்பும் வளர்வதற்கு
உதவும் தினமும் தொலைபேசி
மணியின் சத்தம் கேட்டதுமே
மனதில் மகிழ்வு பொங்கிடுமே.

இத்தனை வசதி எமக்களித்த
இறைவன் போன்ற விஞ்ஞானி
அவரின் பெயரே கிரகம்பெல்
அகிலம் தினமும் போற்றிடுதே.

திருக்குறள்

வள்ளுவர் சொல்லிய திருக்குறளே
வாமும் வழியைக் காட்டினுமே
பொருளைப் புரிந்து படித்திட்டால்
புகழை உலகில் பெறலாமே.

அறமே பொருளே இன்பமென
அறிந்தே வகுத்த முப்பாலில்
ஆயிரம் மூன்று முப்பதாய்
அழகிய குறள்கள் உள்ளதுவாம்.

அடிகள் இரண்டு கொண்டதுவாம்
அறிவுக் கடலாய் பரந்ததுவாம்
படித்து மனதில் இருத்துவதால்
பண்பில் எம்மை உயர்த்திடுமாம்.

ஆழக் கடலின் முத்தாக
அள்ளி எடுத்த சொத்தாக
பேணிக் காத்துப் பேசிடுவோம்
ஏணிப் படியாய் ஏற்றிடுமே.

பறவை

பச்சைக் கிளியும் பறக்குதே
பழுத்த பழுத்தைத் தேடுதே
எட்டிப் பிடிக்க எண்ணவே
எட்டாத் தூரம் போகுதே.

கா..... கா..... என்று கரைந்திடும்
காகம் என்ன சொல்லுதோ ?
ஒன்றாய்க் கூடி வாழுவே
ஒதிக் காட்டும் வேதமோ ?

கூக்கூ கூக்கூ குயிலக்கா
கூவும் சத்தம் கேட்குதா ?
காக்கா கூட்டில் முட்டையை,
களவாய் வைப்பது ஏனக்கா ?

கொக் கொக் கோழியோ
கூடு தேடி ஓடுதே
கொக்கரக்கோ சேவல் வந்து
கூவி எழுப்பப் பார்க்குதே.

விலங்கு

காவல் காக்கும் நாயாரோ !
ஆவல் கொண்டு பார்க்கிறார்
வாசற் கதவைத் தட்டவே
வாலைச் சுருட்டி ஓடுவார்.

மியாவ் மியாவ் பூனையார்
மேலில் வந்து சாய்கிறார்
நக்கி நக்கிப் பாலையும்
நாக்கை வைத்துக் குடிக்கிறார்.

பசுவின் கன்று துள்ளுது
பக்கம் வந்து பார்க்குது
பாலைக் குடித்துப் பாதியில்
பாய்ந்து தாவிக் குதிக்குது.

ஆட்டுக் குட்டி நல்ல குட்டி
வீட்டைச் சுற்றி ஓடும் குட்டி
தாயின் பக்கம் வந்திடும்
தலையைச் சரித்துக் குதித்திடும்.

உணவு

நெல்லு அரிசிச் சோறு
நல்ல சத்து உள்ளது
மெல்லப் பிசைந்து உண்ணவே
மெதுவாய் திடமும் சேருமே.

அப்பம் நல்ல அப்பமாம்
அருகில் கருகி இருக்குதாம்
நடுவில் பாலும் மிதக்குதாம்
நாவில் நீரும் ஊறுதாம்

சிக்குச் சிக்காய் இடியப்பம்
சிலந்தி வலையாய்த் தெரியுதே
பக்குவமாய் பாட்டி எடுத்து
பதமாய் உண்ணப் பார்க்கிறார்.

மஞ்சள் நிறத்தில் தோசையே
மணமும் மூக்கைத் துளைக்குதே
இஞ்சி சேர்த்த சம்பலே
இன்னும் உண்ணத் தூண்டுகே.

மாலை

அந்தி வாணைப் பார்தம்பி
சிந்திய நெருப்புத் தணலாக
சூரிய மாமா கடலுக்குள்
சூடு குறைக்கப் புகுந்தாரோ ?

மாலை முழுதும் விளையாடு
மனமும் உடலும் திடமாகும்
வெற்றியும் தோல்வியும் சமமாகும்
வேதனை கொண்டு வருந்தாதே.

மாலைப் பொழுது மறையுது பார்
சோலை நிழலாய் குளிருது பார்
வானப் பரப்பில் கோலங்கள்
தானாய் உலவித் திரியுதுபார்.

மாலை மறைய இரவாகும்
காலை ஒன்று தொடராகும்
காலம் கடந்தால் திரும்பாது
கவலை கொண்டும் பயனில்லை.

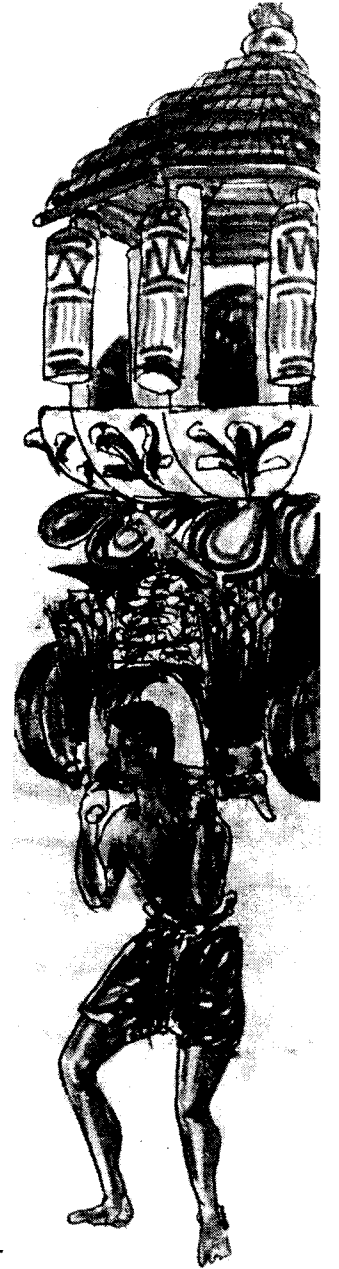
திருவிழா

காளி கோயில் திருவிழா
காண வாரீர் தோழரே
பக்தர் கூட்டம் கூடியே
பாடி மகிழும் பாருங்கள்.

சின்னஞ் சிறிய மலையிதோ !
சித்திரத் தேர் அசையுதே !
கண்ணைக் கவரும் அழகுடன்
எண்ணம் எல்லாம் நிறையுதே

உருண்டு கொண்டு வணங்குவர்
உருக்கம் மிகுந்து பாடுவோம்
வருத்தம் யாவும் தீர்ந்திடும்
வளம் பெருகி வாழுவோம்.

காவடியைச் சுமந்த தோளும்
காளித் தாயை பாடுமே
நெருப்புச் சட்டி தலையிலே
அன்னை புகழைச் சொல்லுமே.

கொண்டாட்டம்

முற்றம் எங்கும் கோலமாம்
முளைக்கும் அடுப்பு நடுவிலே
புதிய பாளை நிறையவே
பொங்கி வரும் பாலுமே.

வெடி கொளுத்தி மகிழுவோம்
வேடிக்கை நாம் காட்டுவோம்
பொங்கி வரும் பொங்கலாய்
எங்கள் மனம் பொங்குமே.

வருடப் பிறப்பு வந்தது
வண்ணச் சட்டை வாங்கவே
உண்ண நல்ல பண்டமும்
செய்து வைப்பார் அம்மாவே.

புதிய சட்டை போடுவோம்
புள்ளி மானாய் ஓடுவோம்
அம்மா அப்பா சேர்ந்துமே
ஆலயம் நாம் செல்லுவோம்.

வணங்கிடுவோம்

அன்பின் வடிவம் இராமராம்
இன்பத் துணைவி சீதையாம்
துன்பத் தந்தவன் இராவணனே
துயரந் தீர்த்தது குரங்கினமே.

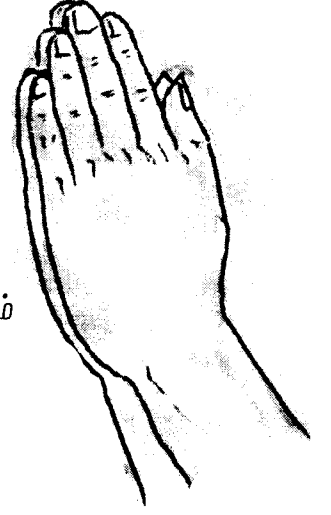
கொடையில் கர்ணன் சிறந்தவனாம்
கொள்கை தவறா வீரனவன்
உயிரைப் பிரியும் வேளையிலும்
தருமம் தந்தான் உதிரமாய்.

சின்னக் கண்ணன் செய்கின்ற
செல்லக் குறும்புகள் அறிவாயோ ?
வண்ணச் சேலையை மண்ணாக்கி
பின்னால் சென்று மறைந்திடுவான்.

சத்தியம் போற்றிய காந்தி மகான்
சித்திரம் போலத் தெரிவதுமேன் ?
உத்தமர் நாமென வாழ்ந்திடவே
உண்மை எமக்குக் கூறுகிறார்.

பாப்பாப் பாட்டு பாடியவர்
பாலர் எமக்குத் தோழரவர்
பாரதி என்றால் பாட்டுவரும்
பசியும் நோயும் பறந்துவிடும்.

நாவலர் என்றும் நல்லவராம்
காவல் தெய்வம் போன்றவராம்
சைவமும் தமிழும் வளர்வதற்கு
மெய்யாய் உழைத்த மேலவராம்.

உண்மை நண்பன்

கால் நடக்க முடியாத
கண்ணன் என்ற சிறுவனுக்கு
நல்ல நண்பன் பாலனாம்
நட்புக் கொண்டு வாழ்ந்தனர்

காட்டு வழி போகையில்
கவலை மிகக் கொண்டனர்
கொடு விலங்கு தொடருமோ
கெடுதி ஏதும் செய்யுமோ

பயம் மனதில் கொண்டுமே
பயணம் செய்த வேளையில்
கரடி ஒன்று தொலைவிலே
கடுகி வரக் கண்டுமே

ஒடி ஒளிக்க முடியாத
ஊனமுற்ற கண்ணனும்
என்ன செய்வேன் என்றுமே
எண்ணி மனம் நோகவே

அருகில் இருந்த மரத்திலே
அன்பு நண்பன் ஏறினான்
கண்ணன் விழுந்து மண்ணிலே
கண்ணை மூடிக் கொண்டனன்

கரடி வந்து கண்ணனை
மணந்து மெல்லப் பார்த்தது
பேச்சு மூச்சு இல்லாது
பிணம் போலக் கிடக்கவே

வேண்டாம் எனக்கு பிணமென
வெறுத்துக் கரடி செல்லுமாம்
கண் விழித்த கண்ணனும்
கரடி செல்ல எழுந்தனன்

கிட்ட வந்த பாலனோ
காதருகில் கரடியும்
கற்றுத் தந்த செய்தியை
சற்றெனக்குச் சொல்லென்றான்

உண்மை நண்பன் தன்னையே
துன்பம் வரும் வேளையில்
கண்டு கொள்வாய் நீயென
கரடி காதில் சொன்னது

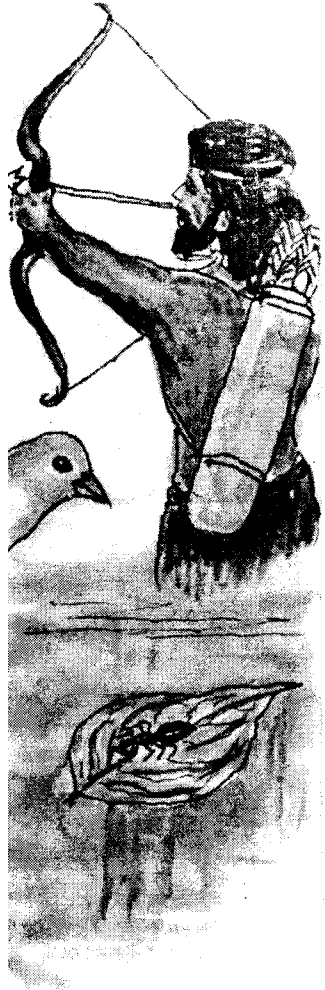
உணர்ந்து கொண்டேன் உண்மையை
என்று கண்ணன் சொல்லவே
பாலன் மனம் வருந்தினான்
பாடமதில் படித்திட்டான்.

நன்றி மறக்காதே

ஆற்றங் கரை ஓரத்தில்
அலை சுழன்று அடிக்கவே
அதில் விழுந்த எறும்புமே
அங்கும் இங்கும் அலைந்தது

அருகில் இருந்த மரத்திலே
புறாவின் கூடும் இருந்தது
எறும்பு படும் துன்பத்தை
வருந்திப் புறா பார்த்தது

பாவம் என்று எண்ணியே
இலை பறித்துப் போட்டது
ஏறி வந்த எறும்புமே
ஊர்ந்து கரை சேர்ந்தது

செய்த நன்றி எண்ணியே
சின்ன எறும்பு மகிழ்ந்தது
வேட்டை செய்து உயிர்களை
விரும்பி உண்ணும் வேடனும்

அம்பு வில்லு தாங்கியே
ஆவல் கொண்டு வந்தனன்
உயிர் காத்த புறாவினை
உரித்துத் தின்ன வேடனும்

விரித்த வலை கண்டதால்
விரைந்து எறும்பும் வந்தது
கருமம் தன்னில் கருத்துடன்
காத்து இருந்தான் வேடனே

வேடன் காலை எறும்புமே
வெடுக் கென்று கடிக்கவே
ஐயோ ஐயோ என்றுமே
அலறி வேடன் துடித்தனன்

கையால் காலைப் பிடித்துமே
கடியெறும்பைத் தேடவே
சத்தம் வந்த திசையிலே
சடுதியாகப் பார்த்த புறா

வலையில் நானும் விழுந்திருப்பேன்
வாழ்வும் இன்று முடிந்திருக்கும்
காலம் பார்த்து நண்பனுமே
கடமை செய்து மீட்டதனால்

நானும் வாழப் போகிறேன்
நன்றி சொல்லி வாழுவேன்
என்று கூறிப் புறாவுமே
எழுந்து வானில் பறந்தது.

திருப்தியுடன் வாழ்வோம்

பசி கொண்ட நாயொன்று
இரைதேடி அலைந்தது
நெடுந்தூரம் சென்றதால்
களைப்பாலே சோர்ந்தது
வழியோரம் எலும்பொன்று
வகையாகக் கிடந்தது
வாயினிலே நீருறித்
தெருவெல்லாம் நனைந்தது
ஒடிவந்து நாயுமந்த
எலும்பைக் கவ்விக்கொண்
பக்குவமாய் ஓரிடத்தில்
பசியடக்கப் பார்த்தது
பாலமொன்று குறுக்கிடவே
கடந்து போக நினைத்தது
கவனமாக நடந்தபோது
ஆற்றுநீரைப் பார்த்தது
தன்னைப் போல நாயொன்று
நீரில் தாவிவரக் கண்டது

கடித்து நாயை விரட்டிவிட்டு
எலும்பைப் பறிக்கப் பார்த்தது
இரண்டு எலும்பு எனக்குவரும்
கடித்து நானும் தின்றிடுவேன்
நினைத்த நாயும் மகிழ்வுடனே
வள் வள் வள் வள்ளென்று
வாயைத் திறந்து குரைத்தது
பாவம் அந்த நாயினது
வாயிலிருந்த எலும்புத்துண்டு
ஆற்று நீரில் சென்றது
பேராசை கொண்ட நாயும்
இருந்த எலும்பும் இழந்ததை
இறுதியில்தான் உணர்ந்தது
இருக்கின்ற பொருள் கொண்டு
திருப்தியுடன் வாழ்ந்திடுவோம்!

ராணி சீதரன் பற்றி சில

திருகோணமலையின் கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய பெண்படைப்பாளிகளுள் திருமதி ராணி சீதரனும் ஒருவர். வெளியீட்டாளரும் கூட.

திருகோணமலை பிரதேச சாகித்திய விழா மலரில் இவரது முதல்பரிசு பெற்ற கதை பிரசுரமாகியிருந்தது. வடக்கு கிழக்கு கல்வி விளையாட்டு பண்பாட்டுத்துறை அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலாளராக இருந்த திரு. சுந்தரம் திவகலாலா அவர்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தமிழ் இலக்கிய விழாவில் ஆசிரியர்களும் கலைஞர்களும் ஒன்றுகூடி கலந்துரையாடிய போது இவரது கருத்துக்களை அறியக்கூடியதாக இருந்தது. அவ்விழாவில் இவர் அறிவிப்பு பாளராக இருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிரித்த முகம், மனம் குளிர்ப் பேசும் பண்பு, எவர் மனமும் நோகாமல் பழகும் தன்மை, பட்டதாரி ஆசிரியராக இருந்த போதும் தன்னாடக்கமும், பணிவும் நிறையப்பெற்றவர்.

தன்னைச் சூழ்ந்த சமுதாயத்தின் நிகழ்வுகளை எந்த அளவிற்கு உன்னிப்பாகவும், ஆழமாகவும் நோக்குகிறார் என்பதையும் அந்தப் பார்வையை எவ்வாறு இலகு தமிழில் எளிய நடையில் மனதில் பதியும் வண்ணம் கதை புனையும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளார் என்பதையும் அவரது 'மாங்கல்யம் தந்து நீயே' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியினூடாக வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

தனது மாணவ, மாணவிகள் மேல் எத்தகைய அக்கறையும், கரிசனையும் கொண்டுள்ளார் என்பதை இவர் நடத்திய க.பொ.த உயர்தர வகுப்பு மாணவர்களுக்கான பரீட்சை வழிகாட்டல் கருத்தரங்கு, இலவசமாகக் கொடுத்துதவிய 'கையேடு' என்பனவும் உயர்தரப் பிரிவில் தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்கும் மாணவர்களிற்கான பாட அறிமுகக் கருத்தரங்கும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

இவற்றுக்கு மேலாக இவரது ஆற்றல் சூழ்ந்த இலக்கியத்தில் எத்தகைய உயர்வை அடைந்திருக்கிறது என்பதற்கு இந்த 'தேன்கிட்டு' என்னும் சிறுவர் இலக்கியம் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது.

நாடகத்துறையையும் இவர் விட்டு வைக்கவில்லை. கலைஞர்களைப் பெரிதும் மதிப்பவர். தனது பாடசாலை மாணவர்களுக்கு மாகாண மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட சஞ்சிகைப் போட்டியில் ஒரு நாடகக் கலைஞரைப் பேட்டி காண வைத்து சிறந்த முறையில் சஞ்சிகை உருவாக வழிகாட்டி முதல் பரிசையும் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளார்.

பல்துறைப்பட்ட இவரது ஆற்றல் குடத்தில் போட்ட விளக்காகாமல் குன்றில் ஏற்றிய தீபம்போல் பிரகாசிக்க வாழ்த்துகிறேன்.

21, ஓளவையார் வீதி
திருகோணமலை

கலாவிநோதன்
சித்தி அமரசிங்கம்